

Loofbomen in Nederland en Vlaanderen

Nog voor ik het boek in handen had las ik al een positieve bespreking in het Dagblad Trouw van dinsdag 4 juni jl. en hoorde ik vrij enthousiaste reacties van NDV-ers die de presentatie in Wageningen hadden bijgewoond. Het boek is volgens de inleiding geschreven voor feitelijk iedereen die iets met bomen doet, zowel in zijn beroep of als liefhebber. Ik ondersteun van harte de mening van de auteur dat voor de toekomst het gebruik van een breed gevarieerd sortiment zeer gewenst is. Geen moeilijk doenerij dat exoten daarbij zoveel mogelijk moeten worden gemeden. Een zeer groot aantal geslachten komt in het boek aan bod. Ik mis in dat verband nog wel bijv. *Eucommia*, *Elaeagnus*, *Hamelis* en *Pterostyrax*. Als je de niet loofboom *Ginkgo biloba* opneemt, had voor *Metasequoia glyptostroboides* en *Taxodium distichum* ook best een plaatsje kunnen worden ingeruimd. Het sortiment van soorten en cultivars is uitgebreid en daar mis je ook wel geschikte planten als *Acer triflorum*, *Eriolobus trilobatus*, *Euonymus hamiltonianus*, *Magnolia salicifolia* en *Styrax obasica*, maar de ruime keuze geeft hier de doorslag.

Al met al een rijk geïllustreerd boek met veel informatie, waar zeker tal van gebruikers wat mee kunnen. Het tonen en beschrijven van een

groot gevarieerd sortiment betekent een warm pleidooi om dat meer te gaan gebruiken. Echter, er zijn wel een aantal kanttekeningen bij te maken.

De auteur gaat heel ver met het geven van Nederlandse namen en soms bestaan er al lang andere namen. Wat moeten we met Geweiboorn voor *Gymnocladus dioica* i.p.v. Doodsbeenderenboom. Goudzwaard is niet de eerste die met het verfoeilijke Beverboom komt voor *Magnolia*. Alleen *Magnolia virginiana* heeft iets met bevers. Wat moeten we met Naaktbloeiende beverboom voor *M. denudata*? Met Grootbladige beverboom voor de Japanse *M. obovata* wordt de plank misgeslagen, want er bestaat ook nog een *M. macrophylla* die daar eerste rechten op zou hebben. Gewone beverboom voor *M. soulangeana* roept andere associatie op dan de veel toepasselijkere naam Gewone magnolia. Het is een schril contrast met het Franse 'Magnolia de Soulange'. Een opsomming van een hele reeks van Nederlandse namen die mijn wenkbrauwen deden fronsen zou nog kunnen volgen. Ik volsta daarom met nog enkele voorbeelden. Hoe kan een *Populus berolensis*, een bastaard met een naam afgeleid van Berlijn, ineens opduiken als Siberische populier en *Nothofagus antarctica* als Arctische schijnbeuk? In bepaalde kringen juicht men het gebruik van Neder-

landse namen toe, maar het is geen vrijplaats om de meest onzinnige te verzinnen. De auteur draagt hieraan zeker zijn steentje bij en zijn boek kan dit verder versterken. Maar is het zinnig om *Acer monspessulanum* (in Frankrijk Erable de Montpellier) Franse esdoorn te noemen? *Maackia amurensis* (in Amerika bekend als Amur Maackia en in Frankrijk als Maackie de l'Amour) wordt gepresenteerd als Japanse zilverboom, maar is in Japan niet inheems. Drie Chinese iepen uit een groot gebied in N.O. Azië zijn nu resp. de Chinese, Japanse en Siberische iep. Het is slechts een greep.

